

РЕШЕНИЕ

№ 1684

гр. София, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10936** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. Я. К., от [населено място], Столична община, против мълчалив отказ на Началник на Районно управление - Е. П. при Областна дирекция на МВР – С. за произнасяне по заявление вх. № 262000-3682/24.10.2023 г., за издаване на заповед, на основание чл. 84, ал. 9 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР), за връщане на лек автомобил – марка BMW X5, с ДК [рег.номер на МПС] , Р. № WBAFA51090LM28177.

В жалбата се твърди, че оспорващият е собственик на лек автомобил марка BMW X5, с ДК [рег.номер на МПС] , Р. № WBAFA51090LM28177, СРМПС част 1 с рег. №[ЕИК], СРМПС част 2 с рег. №[ЕИК], 1 бр. контактен ключ, предаден на 17.07.2023 г. на полицейски орган от РУ – Е. П. с протокол за доброволното предаване на МПС по чл.84, ал.2 от ЗМВР. В тази връзка изтъква, че на 24.10.2023 г. подал заявление до Началника на РУ – Е. П. и поискал на основание (позовавайки се на) чл.84, ал.9 от ЗМВР да бъде издадена заповед за връщане на доброволно предаденото от него на 17.07.2023 г. МПС. Поддържа, че в законоустановения по чл.84, ал.8 от ЗМВР 60-дневен срок не е постъпило искане за връщане на МПС от държавата членка въввела сигнала за международно издирване на лекия автомобил, както и, че не е налице и нито едно от правоизключващите обстоятелства по чл.84, ал.11 от ЗМВР, поради което липсва правно основание за задържането на автомобила. Жалбоподателят изтъква, че в случая е налице именно, мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от

АПК, който е незаконосъобразен, тъй като противоречи с изискванията на чл.59, ал.1 от АПК. Искане се отмяна на мълчаливия отказ и връщане на преписката по заявлението от 24.10.2023г. на административния орган за произнасяне по компетентност. Ангажира писмени доказателства.

В съдебно заседание оспорващият, лично, поддържа жалбата на посочените в нея основания и отправеното искане за отмяна на мълчаливия отказ. Ангажира допълнителни писмени доказателства, като посочва, че лекият автомобил, който е придобил с договор за покупко – продажба от 19.10.2022 г. не е внос от Италия, както се твърдяло от ответната страна.

Ответната страна – Началника на РУ – Е. П. към ОД на МВР - С., посредством упълномощен представител оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

По силата на Договор за покупко - продажба на МПС от 11.10.2022 г. (л. 22) жалбоподателят е придобил собствеността върху лек автомобил, марка: "Б.", модел: „X5", с рег. [рег.номер на МПС] , рама № WBAFA51090LM28177, двигател № 22049730, със застрахователна стойност от 3 800 лева. Според вписаното в договора с нотариално удостоверени подписи на страните: цената на автомобила от 3 800 лева е заплатена изцяло на продавача; владението е предадено от продавача на купувача в деня на подписване на договора; продавачът декларирал, че превозното средство е чисто от вещни тежести, залози, не са му налагани запори, като включително не е предмет на съдебни и други спорове и няма претенции на трети лица към собствеността. По заявление на жалбоподателят е последвала и пререгистрацията на автомобила на името на купувача – С. К., с нов рег. [рег.номер на МПС] .

От съдържащата се в административната преписка докладна записка рег. № 262р-21528 от 15.07.2023 г. на полицейски служител от РУ – Е. П. (л. 19) се установява, че на 15.07.2023 г. около 14:00 ч. във връзка със сигнал за неправилно паркирани автомобили в [населено място], ул. Първа, от страна на полицейски служители от РУ – Е. П. са извършвани действия по компетентност, включително справка от ШИС (л. 25), в хода на които е констатирано, че един от паркираните автомобилите, а именно лек автомобил марка „Б.“ модел „X5“ с рег. [рег.номер на МПС] с рама № WBAFA51090LM28177 е обявен за издирване. Снетите сведения на водача на автомобила - П. П. установили, че собствеността е на С. К. (л. 20). След покана от страна на полицейските служители П. доброволно предала лекия автомобил марка „Б.“, модел „X5“ с ДК [рег.номер на МПС] на ОДЧ РУ - Е. П., за което е съставен протокол за доброволно предаване по чл.84, ал.2 от ЗМВР, съдържащ 5 точки с предадени движими вещи и книжа. Такъв протокол, на 17.07.2023 г. е съставен и на собственика на автомобила – К. (л. 24), който в снетото му сведение посочва, че: придобива лекия автомобил на 11.10.2022 г. от И. Д. и го е пререгистрирал на негово име с [рег.номер на МПС] . Автомобилът не е управляван извън страната (л. 21).

По делото се установява, че във връзка с образуваната по случая в РУ - Е. П. преписка е изготвена експертна справка № 10/2023г. за извършено трасологично изследване. Заключение е, че идентификационният номер на рамата на лекия автомобил марка „Б.“, модел „X5“, с рег. [рег.номер на МПС] е № WBAFA51090LM28177, по който номер няма видими следи от поправки, пренабиване или презаварявания. На

30.08.2023 г. от началник РУ – Е. П. е съставено писмо № 262р-18862, адресирано до началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР (л. 33). В отговор, с писмо рег. № 4332р-60528 от 13.09.2023г. са представени изискваните документи, касаещи пререгистрацията на автомобила, а именно справка по история на ППС от АИС КАТ от 04.09.2023 г. и копие на досие № 204134225837 (л. 35 - 55). От тях се установява, че първоначалната регистрация на МПС е с дата 17.12.2020 г., а в графа "Други" е видно отбелязване, че държавата на внос е Румъния. В справките за промяна на регистрацията на МПС посочените идентификационни данни, включително и номерата на рамата и на двигателя са идентични.

Резултатите от проверката са обобщени в докладна записка № 262р-21528 от 04.10.2023 г. (л. 17). Отражено е, че на 17.07.2023г. Бюро СИРЕНЕ - Италия е информирано за изземването на автомобила в България, както и че ако в срок до 60 дни не постъпи искане за връщане на вещта от компетентните италиански власти, вещта ще бъде върната на лицето, от което е приета или иззета, освен ако не е необходима за целите на наказателно производство, съгласно българския Наказателно-процесуален кодекс. Видно от съдържащото се в административната преписка писмо рег. № В-14904 от 19.07.2023 г. на началник отдел „СИРЕНЕ“ - ДМОС при МВР (л. 26) в отдела е получено съобщение от Бюро СИРЕНЕ – Италия с информация, че в националните им база данни соченото МПС е обявено за международно издирване с Ш. идентификатор ITMBCS14AMFYDFK000002, по полицейски доклад S.D.I. F. NO: MBCS142022851514 (дата на създаване 05.01.2023 г. и дата на валидност 05.01.2033 г.). Посочената причина за издирване е извършено престъпление – кражба. Престъплението е заявено от собственика - италиански гражданин Togni Donatella, род. 26.02.1963г. в М., Италия. Констатирано е, че неустановени лица са откраднали автомобила, докато е бил обичайно паркиран на улицата, като същият не е бил в движение в продължение на пет месеца, поради проблем в скоростната кутия. МПС-то е било обичайно паркирано и двата ключа са били налични. С последващо писмо рег. № В-204250 от 03.10.2023 г. по описа на ДМОС при МВР (л. 30) началникът на РУ- Е. П. допълнително е информиран от от бюрото в Италия, че собственичката на лекия автомобил желае да си върне автомобила, като за реализиране на възстановяването му е упълномощила български гражданин.

На 24.10.2023 г. жалбоподателят С. К. подал заявление рег. № 262000-3682, с което отправил искане до Началника на РУ – Е. П. да разпореди връщането на доброволно предадения от него на 17.07.2023 г. лек автомобил „Б.“, модел „X5“, с рег. [рег.номер на МПС] , тъй като към момента на подаване на заявлението е изтекъл законоустановеният 60 - дневен срок по чл. 84, ал. 8 от ЗМВР, а и липсват отрицателните предпоставки по чл. 84, ал. 11, т. 1 – т. 3. По заявлението липсва произнасяне от страна на компетентния орган, поради което на 06.11.2023 г. С. К. подал жалба до съда (чрез административния орган), с която се иска отмяната на постановения мълчалив отказ по заявлението с рег. № 262000-3682/24.10.2023 г.

По делото са събрани писмени доказателства - приобщена е представената от административния орган с опис на л. 16. В изпълнение на указанията на съда, са приети допълнително представените с писмо рег. № 262000-4373 от 18.12.2023 г. (л. 73) писмени доказателства, включително заповед № 262з-746/11.12.2023 г. за връщане на лек автомобил с марка „Б.“, модел „X5“ с ДК [рег.номер на МПС] , рама № WBAFA51090LM28177, обявен за международно издирване с италиански рег. табели

№ BV957SN, шенгенски идентификатор ITMBCS14AMFYDFK000002 (л. 75).

Въз основа на така установените по делото факти съдът намира от правна страна следното:

Производството по изземване на вещите, посочени в чл. 100 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген от 14.06.1985 г., е уредено в чл. 84 от ЗМВР. Действително, Република България не е ратифицирала Конвенцията, но съгласно Решение на Съвета от 29.06.2010 г. относно прилагането на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген във връзка с Ш. информационна система (ШИС) в Република България и в Румъния от 15.10.2010 г. започват да се прилагат достиженията на правото от Шенген във връзка с ШИС, които са посочени в Приложение I. В ШИС се въвеждат данни за издирвани вещи с цел конфискация или да послужат като доказателство в съдебен процес. Регламентираните действия в националната правна уредба са израз на поетите ангажменти за международно сътрудничество при предприемане на мерки по издирване на вещите, за които е въведен сигнал, изземването и предаването им на правоимащото лице. По - нататъшното разпореждане с предадената вещ е съгласно правото на държавата заявител на сигнала, което създава основанието вещта да се предаде включително на лицето, от което е била незаконно отнета (в този смисъл Определение № 567/27.06.2017 г. по гр. дело № 4637/2016 г. на ВКС на РБ).

Съгласно чл. 100 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген, в ШИС се въвеждат сигнали за откраднати/присвоени или изгубени МПС, за да бъдат иззети, задържани и върнати на истинския собственик след откриване на същите в друга държава - членка, или по искане на съответния компетентен орган, когато автомобилът е нужен като доказателство по конкретното дело в друга държава - членка. Във втората хипотеза държавата, в която е намерена вещта, трябва да съгласува и изпълни мерките по сигнала, съобразно изявленията на компетентните органи на държавата, въвела сигнала в ШИС - Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1528 на Комисията от 31 август 2017 година за замяна на приложението към Решение за изпълнение 2013/115/ЕС относно наръчника за "СИРЕНЕ" и други мерки за прилагане на Ш. информационна система от второ поколение (ШИС II) (нотифицирано под номер С(2017) 5893).

В този контекст следва да се посочи, че административното производство по оспорване на актовете по чл. 84 от ЗМВР няма за предмет решаване на спор за собственост върху вещта, съответно - извън обсега на преценка от съда е въпросът на кого принадлежи правото на собственост, добросъвестното придобиване, включително не се дължи обследване на линията по прехвърляне собствеността на лекия автомобил (т.е. от кои/в кои държави е внасяна). Нещо повече, в съдебната теория и практика е наложено безпротиворечивото становище, че спорове за материални права (вещни права на собственост) се разглеждат и разрешават между страните по правилата на исковия граждански процес, чрез предявяването на установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 от ГПК, респ. ревандикационен иск с правно основание чл. 108 от ЗС. Предвид изложеното, в заключение настоящият състав обръща внимание, че въпросът за държавата, от която конкретният автомобил е внесен в Република България е ирелевантен, а твърденията и ангажираните в тази връзка писмени доказателства от страна на жалбоподателя (л. 111) са неотнормими.

Съгласно чл.84, ал.1 от ЗМВР полицейските органи могат да изземват временно вещ, за която има сигнал за издирване в ШИС и/или в информационните фондове на

Международната организация на криминалната полиция (И.). Според разписаното в ал.2 лицето, в което се намира издирваната по ал.1 вещ, се поканва да я предаде доброволно, като за доброволното предаване на вещта се съставя протокол, който се подписва от лицето, предало откритата вещ; копие от протокола се предоставя на съответното лице. По силата на ал.6 на чл.84 ЗМВР, (обявена за противоконституционна с Решение № 4 на КС на РБ относно изречение първо - ДВ, бр. 26 от 2017 г., изм., бр. 97 от 2017 г.), след съставяне на протокола по ал. 2 или 3 той се представя незабавно, но не по - късно от 24 часа, за утвърждаване от ръководителя на териториално звено на ГДГП, гранично полицейско управление, база гранично - полицейски кораби или районно управление на областна дирекция на МВР, в което се съхранява вещта; за предаването или изземването се уведомява държавата - членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в И., като уведомяването на държавата членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в И., се извършва от компетентна специализирана структура на МВР (ал. 7). Съгласно ал.8 на чл.84 от ЗМВР, ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, постъпи искане за връщане, вещта се връща на посоченото в искането лице в 7 - дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал.6. Според ал.9, че ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, не постъпи искане за връщане, вещта се връща на лицето, от което е приета или иззета, в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал.6, като за връщането по ал. 8 и 9 се съставя протокол (ал. 10).

Съобразно цитираната нормативна уредба компетентен да се произнесе предвид разписаното в чл.84, ал.9, вр. чл.6 от ЗМВР правило е началникът на съответното районно управление на ОД на МВР, в настоящия случай това е Началникът на РУ – Е. П., до когото е депозирано и заявление за връщане на доброволно предаденото МПС. Оспореният мълчалив отказ, предвид изложеното до тук е издаден от надлежно оправомощен административен орган, в кръга на неговата материална компетентност по аргумент от чл.84, ал.8, вр. ал.6 от ЗМВР. Срокът за произнасянето му, съгласно чл.84, ал.9 от ЗМВР е 7 дни от датата на започване на производството, т. е. от 24.10.2023 г. Следователно, в случая органът е следвало да се произнесе по молбата в срок до 31.10.2023 г., но не го е сторил, поради което действително е налице мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който според чл. 149, ал. 2 от АПК може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Настоящата жалба е подадена на 06.11.2023 г., т. е. в рамките на срока за обжалване на мълчаливия отказ и от лице с правен интерес, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Чл. 84, ал. 11 от ЗМВР въвежда изключение касаещо приложението на алинеи 8 и 9 – те не се прилагат, когато вещта е предмет или средство за извършване на престъпление на територията на Република България; вещта е доказателство, обект на обезпечителни мерки или предаването може да затрудни наказателно производство, образувано в Република България; притежаването на вещта е забранено от законите на Република България. В тези случаи според регламентацията на ал. 12 вещта се предава по реда на НПК за целите на наказателното производство.

Безспорно в случая жалбоподателят е лице, доброволно предало вещ на РУ – Е. П., за която има подаден сигнал в ШИС от компетентните власти на държавата Италия. За предаването на вещта от нейният собственик е съставен Протокол за доброволно предаване от 17.07.2023 г. Законодателят в чл. 84, ал. 9 от ЗМВР не държи сметка дали

лицето, от което тази вещ е приета/иззета, е неин собственик съгласно гражданското законодателство - правнорелевантният факт е дали това е лице, в което вещта се е намирала преди това и от което е била приета/иззета от органите на полицията. В този смисъл безспорно жалбоподателят се явява заинтересовано от връщането на вещта лице при наличието на хипотезата на чл. 84, ал. 9 от ЗМВР, а именно - ако в 60 - дневен срок от държавата - членка, въвела сигнала, не постъпи искане за връщането.

Разписаният в разпоредбата на чл. 84, ал. 9 от ЗМВР 60 - дневен срок започва да тече от датата на уведомяване на държавата - членка за изземването/предаването на вещта, тъй като от този момент тази държава е наясно, че вещта е открита и че има право в 60 - дневен срок да поиска нейното връщане. В случая, според данните в представената административна преписка държавата - членка, подаде сигнала, е уведомена за изземването на вещта на 17.07.2023 г. и от тази дата е започнал да тече 60 - дневен срок, в рамките на който въвелата сигнала държава е могла да поиска връщане на вещта. Този срок е изтекъл на 16.09.2023 г.

По делото се установява, че в случая държавата - членка, въвела сигнала в ШИС, още преди (крайният срок) 16.09.2023 г. е направила искане за връщане на вещта, чрез изпратената информация до отдел "СИРЕНЕ" при ДМОС към МВР. Видно от посоченото в писмото от 19.07.2023 г. на началник отдел „СИРЕНЕ“ – ДМОС (л. 26), по линия ШИС от Италия е постъпила информация, че процесният автомобил е обявен за издирване във връзка с извършено престъпление – кражба, заявено пред италианските полицейски власти от собственика - италиански гражданин Togni Donatella, родена в М., Италия, за което е съставен полицейски доклад S.D.I. F. NO: MBCS142022851514. В писмото изрично (в последното изречение) е констатирано, че от „СИРЕНЕ“ Италия е отправена и молба да бъде предоставена информация, относно компетентната структура в Република България, с която да бъде осъществена връзка, с оглед връщането на МПС-то. Следователно, с оглед така изисканата информация, следва да бъде прието, че е налице и обективизирано желание от собственика да си върне собствеността. По делото се установява още, че с последващ обмен на информация е допълнено, че за реализиране на възстановяването на собствеността на МПС-то италианският гражданин е упълномощил лице, което е с българско гражданство (писмо рег. № В-204250 от 03.10.2023 г. по описа на ДМОС при МВР (л. 30). Предвид изложеното, постъпилата информация от италианските власти в отдел „СИРЕНЕ“ - ДМОС следва да се тълкува като нарочно искане за връщане на вещта, направено по надлежния ред от страна на държавата Италия в рамките на 60 - дневния срок, като в този случай следва да се приложи правилото на чл. 84, ал. 8 от ЗМВР - вещта да се върне на посоченото в искането лице (в този смисъл са Решение № 3525 от 13.04.2022 г. на ВАС по адм. д. № 118/2022 г.; Решение № 6265 от 28.10.2022 г. по адм. д. № 5431/2022 г. на Административен съд – София; Решение № 5113 от 22.07.2019 г. по адм. д. № 8524/2017 г. на

Административен съд – София; Решение № 1081 от 27.01.2021 г. на ВАС по адм. д. № 11933/2020 г. и други).

В заключение, следва да се обърне внимание, че в конкретния случай не само е постъпило искане от Италия, но и е издадена заповед № 262з-746/11.12.2023 г. за връщане на МПС-то, установено чрез издирване на ШИС преписка рег. № 262р-15198/2023г. на Началник на РУ – Е. П..

При наличие на хипотезата на чл. 84, ал. 8 от ЗМВР, се изключва приложението на хипотезата на чл. 84, ал. 9 от ЗМВР, на която се позовава жалбоподателят. Ето защо не е възникнало право за оспорващия като лице, от което вещта е доброволно предадена, да поиска нейното връщане. Именно това е поискал жалбоподателят с подаденото от него заявление от 24.10.2023г., мълчаливият отказ, по което се обжалва. Искането е било адресирано до компетентния орган по силата на чл. 84, ал. 9 от ЗМВР – Началникът на РУ – Е. П.. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила при постановяването му, нито твърдяното от жалбоподателя несъответствие на мълчаливия отказ с разпоредбите на приложимия материален закон и с неговата цел. При това положение налага се извод за законосъобразност на мълчаливия отказ на Началника на РУ – Е. П. вещта да бъде върната на жалбоподателя, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна (Решение № 1040/30.01.2024г., постановено по адм. дело № 11467/2022 г. по описа на ВАС).

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което в полза на РУ – Е. П. следва да се присъдят разноски - юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172 и следващите от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Я. К. против мълчаливия отказ на Началника на РУ – Е. П. по заявление вх. № 262000-3682/24.10.2023 г. за издаване на заповед по реда на чл. 84, ал. 9 от ЗМВР.

ОСЪЖДА С. Я. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: